

ഇരപ്പ് ലോകങ്ങൾ നാളിടം

സമീർ ഖുറേഷി

இரவுப் போர்கையில்
நாஜிஸ்

ஸபீர் ஹாமிஸ்

ஓரவப் போர்வையும் நானும் (கவிதைத் தொகுதி) **ஸபீர் ஹாபிஸ்** [மௌலவி அல்ஹாபிஸ் எம்.யூ.எம். ஸபீர் B.A. (Hons)] ரி.சி. வீதி. ஏறாஓர்-01. பூர்வங்கா. பதிப்புரிமை: ஆசிரியருக்கு முதற்பதிப்பு: மார்ச்சு 2006 பிரதிகள்: 1000 அட்டை வடிவமைப்பு: எம்.ஐ. பிந்துல் ஹுதா ஸபீர் ஓவியங்கள்: ம.சொ கணனி அச்சுக்கோப்பு: ஹாபிஸ் கம்ப்யூட்டர் சென்டர் வெளியீடு: அல்ஹுதா பப்ளிகேஷன்ஸ், கொழும்பு அச்சு: ஏ.ஜே.பிரின்ட்ஸ், தெஹிவளை தருகை: 75/=

IRAVUP PORVAIUM NAANUM (*Collection of Poems*) **SAFEER HAFIS** [Moulavi AlHafis M.U.M. Safeer B.A (Hons)] No.09, T.C. Road, Eravur.01, Sri Lanka. © Author 1st Edition: March 2006 Cover design: M.I Binthul Hudha Safeer Copies: 1000 Art by: Ma.Sou Typeset by: Hafis Computer Centre Published by: Hudha Publications, Colombo Printed by: AJP Prints, Dehiwala Price: 75/=

சமர்ப்பணம்

இரு உள்ளங்களையும்

பிற்பாடு

உடல்களையும் இணைத்து வைக்கும்

தூய அன்புக்கு

வரிசை

குறுங்காதற் காவியம்	05
அனுபவப் பகிர்வாகும் கவிதைகள்	07
தோல்வி	11
தனிமை	13
அவளின் கதை	15
ஆச்சரியமானவள்	17
நானும் நீயும்	19
காத்திருப்பு	21
தூண்டிலும் மீனும்	23
ஆட்சி	25
முகம்	27
நினைவிலும் பிரிவிலும்	29
அழகு இனிமை நிறைவு	31
என்னவளுக்காக	33
இருண்மைக்குள் ஒரு பணி	35
விழிப்புக்கான ஓய்வு	37
அற்புத வலி	39
கனவின் அடைவு	41
புனித யுத்தம்	43
நெருப்பு இரவுகளுக்கு விடைகொடுத்தல்	45
நினைவின் நாணம்	47
இரவுப் போர்வையும் நாணும்	49

குறுங் காதற் காவியம்

கவிஞர் புரட்சிக் கமால் வரவினால் ஈழத்து இலக்கிய உலகினை ஈர்த்திருந்த ஏறாவூர், தொடர்ந்து வழங்கி வருகின்ற இளங்கவிஞர்கள் பலர்; எனினும் நம்பிக்கையூற்றுக்கள் சிலரே. இத்தகையோரில் எனது பார்வையில் முக்கியமானதோர் படைப்பாளி ஸபீர் ஹாபிஸ்.

தமது முன்னைய தொகுப்புகளுடாக சமூகம், சமயம், அரசியல் சார் விடயங்களில் தன் கவி ஆளுமையை வெளிப்படுத்திய கவிஞர், இத்தொகுப்பினூடாக காதல் உலகினுள் காலடி பதிக்கின்றார். இத்துறையினுள் அவர் வைத்த காலடி ஓசை இலக்கிய உள்ளங்களில் இதமான அதிர்வுகளை ஏற்படுத்துகின்றது, காதற் பெண்ணின் காலடி ஓசை போல!

மிகு மெண்மையும், வெகு நுண்மையும் (இதயத்தைத் தாக்கும்) கூர்வன்மையும் கொண்ட காதல் உணர்ச்சியை கவிதையூடாக வெளிப்படுத்துவது இமாலயச் சாதனை! உன்னதமான அவ்வுணர்ச்சியை விரசமின்றி வெளிப்படுத்துவது சுத்தி முனை நடை! இவை ஒரு புறமாக. மறுபுறத்தில், பொதுவாக ஈழத்துக் காதற் கவிதையுலகில், காதற் கவிதைகள் என்பவை 'உற்பத்தி'க் கவிதைகளாக, ஒரே பாணிக் கவிதைகளாக, முன்னோடிக் கவிதைகளின் மறு பிரதிகளாக, போலி அனுபவக் குவியல்களாகக் காணப்படுகின்றன.

எனினும் இத்தகு இத்தியாதி செல்நெறிகளிலிருந்து விலகியுள்ளன, இத்தொகுப்பிலுள்ள காதற் கவிதைகள்.

இக்காதற் கவிதைகள் அளிக்கின்ற கவி அனுபவம் இனிமையானது; புதுமையானது; பொதுமையானது; உண்மை நிலைப்பட்டது.

மரபுக் கவிதைக்கு மட்டுமே ஓசையும் சந்தமும் உண்டென்பதன்று. ஆளுமையுள்ள கவிஞரெனில் புதுக்கவிதையிலே கூட உள்ளார்ந்த ஓசைப்பாங்கும், இயல்பான சந்தமும் துலங்கும். இத்தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகளும் அவ்வாறுள்ளமை பாராட்டிற்குரியதே.

இத்தொகுப்பு தனித்தனிக் கவிதைகளைக் கொண்டிருப்பினும் வெகு நுண்மையான காதலுணர்வுகள் என்ற ஒரு இழையினால் அவை கோர்க்கப்பட்டிருப்பது, ஊன்றி வாசிக்கும் போது புலப்படுகின்றது. அஃது இத்தொகுப்பினை குறுங்காதற் காவியம் என்ற நிலைக்கு உயர்த்தியுள்ளது. இவ்வழி, இத்தொகுப்பு கவிஞர் மீராவின “கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள்” என்ற படைப்பு ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கத்தினை இலக்கிய ஆர்வலருக்கு ஏற்படுத்துமென்று நம்புகின்றேன்.

ஈழத்தில் மரபுக் கவிதை வடிவத்தில் காதற் கவிதையெழுதி அண்ணல் எய்திய புகழினை, புதுக்கவிதையில் இக்கவிஞர் பெற வேண்டுமென்பது எனது இலக்கியக் கனவாகும்.

கனவு மெய்ப்படுக.

கலாநிதி செ. யோகராசா

மொழித்துறை,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.
08.02.2006

அனுபவப் பகிர்வாகும் கவிதைகள்

எனது ஐந்து வருட வாழ்வனுபவம், சிறு கவிதைகளாக வெளிப்பட்ட நிகழ்வுகளின் கோர்வையே ‘இரவுப் போர்வையும் நானும்’ ஆக விரிகின்றது.

மனித வாழ்வில் அன்புப் பரிமாற்றம் என்பது தவிர்க்கப்பட முடியாததும், இன்றியமையாததுமாகும். அருகிலிருப்பவராயினும், வெகு தொலைவுள்ளவராயினும் எப்போதும் நினைத்து மகிழும்படியான அமரணுஷ்யப் பிணைப்பை ஏற்படுத்துவது இந்த அன்பொன்றுதான். கசப்பான நிகழ்வுகளையும் இனிப்பான நினைவுகளாகத் திரிப்புடுத்திக் கொள்ளும் திறன் இந்த அன்புக்கு மட்டுமேயுண்டு.

மனித வாழ்வில் பரஸ்பர அன்புப் பரிமாற்றங்கள், பல தரப்பிலும் பல அமைப்பிலும் நிகழ்கின்றன. அவ் அன்புப் பரிமாற்றத்தின் இயல்பு மனித வாழ்வைத் தீர்மானிக்கும், அல்லது கட்டமைக்கும் பெரும் அதிகாரத்தையும் சிலவேளை தம் வசப்படுத்திக் கொள்கின்றன. ஆயினும், ரசனையுள்ள எவரும் மிகு

சுவையான அனுபவமாகவே அவ் அதிகாரத்தை வரவேற்பர்; அதன் விதிகளையும் சுட்டுப்பாடுகளையும் இதழுட்டும் தடவல்களாக ஏற்று ரசிப்பர். இது அன்பு எனும் அவ் அருவ அழகுக்கு மட்டுமேயுரிய சிறப்புப் பண்பாகும்.

இத்தகைய ரசனையான நினைவுகளை எதிர்கொண்டு மகிழ்ந்த அனுபவத்தின் அழகு என் வாழ்வையும் தாக்கிற்று. அந்தத் தாக்குதலில் அழிவன்றிச் செழிப்பே மிஞ்சிற்று. மயிலிறகாய் தடவிச் சென்ற அந்த அனுபவச் செழுமையிலிருந்து உதிர்ந்த வார்த்தைத் தொகுதிகளுக்கு 'சுவிதை' அடையாளமிட முடியுமென எனக்கு நம்பிக்கை தோன்றிற்று. அதுவே பெரும் தெம்பையும் ஏற்படுத்திற்று.

ஐந்து வருடமாக அன்பு முறுகிய பிடிக்குள் லயித்திருக்கும் என் உணர்வுகளின் விகசிப்புகளை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விழைந்தேன். அந்த அன்பின் உபயத்தால் உளப்பிணைப்பும், பிற்பாடு உடற்பிணைப்பும் என் வாழ்வில் நிகழ்ந்தன. என் வாழ்வு இரு காலப்பிரிவாகிற்று.

ஒரு காலத்தில் நினைவு வாழ்க்கையாயிருந்த அம்சம் மறு காலத்தில் நிதர்சனமாயிற்று. நிகழ்வுகள் மாறின; நிலைகள் மாறின; தளங்கள் மாறின; வளங்கள் மாறின; அன்பு மட்டும் மாறாமலே நிலைத்திற்று.

என் இரு காலப்பிரிவிலும் துளிர்ந்த அன்புத் தேடலும் ஆனந்தப் பாடலும் இதில் பதிவாகின்றன. இது, அன்பின் வார்ப்பாய், அழகின் கோர்ப்பாய் இருக்கலாம்; படிக்க அழகாய், ரசிக்க சுவையாய் இருக்கலாம்; அல்லது முகச் சுளிப்பாய், முணுமுணுப்பாயும் இருக்கலாம். அந்தரங்கத்தை வெளிப்படுத்தும் அசுசையாய் அல்லாமல், நெஞ்சுரத்தை வீணாக்கும் நெடும் அவஸ்தையாய் அல்லாமல், பகிரும் கொள்ளப்படும் மகிழ்ச்சி இரட்டிப்பாகும் என்ற

சுயநலமாய் அல்லாமல், அன்புத் தொடர்பாளர்களுக்கு ஆத்மார்த்தமான முன்மாதிரியாக இதைக் கொள்ள முடியும்.

இக்கவிதைகள் உயிர்ப்புப் பெறக் காரணமானவருக்கும், இதை வெளியிடத் துணை நின்ற அனைவருக்கும், வாசித்துக் கருத்துச் சொல்லக் காத்திருக்கும் உங்களுக்கும் என் மனங்கனிந்த நன்றிகள்.

ஸரீர் ஹாபீஸ்

இஸ்லாமிய கற்கைகள் நூற,
கீழ்க்கும் பல்கலைக்கழகம், ஸ்ரீலங்கா

09. பெரிய பாலத்தடி வீதி,
ஏறாவுர்.01, ஸ்ரீலங்கா.
safeersl@yahoo.com
27.01.2006

நீதிமீ

ஒத்துழைத்தவர்களுக்கு

கலாநிதி செ. யோகராசா
ஓவியர் மா.சொ
எம்.ஐ. பிந்துல் ஹுதா ஸபீர்

பத்திரிகைகளுக்கு

தினகரன்
வீரகேசரி
தினக்குரல்
சுடர்ஓளி
நவமணி
தினமுரசு
மித்திரன்

தோல்வ

இரவிருளுடன்
சண்டையிடுகிறாய்
வெல்கிறாய்.

பகலின் எச்சங்களில்
உன் பட்டுக் கரங்களை
நெளிக்கிறாய்.

குளிர்மையைக்
கொட்டுகிறாய்
காதலர்களை
குசலம் விசாரிக்கிறாய்.

கவிஞர்களின் சிந்தனைகளில்
விழுகிறாய்
கவிதையாகிப் பொழுகிறாய்.

சில நேரங்களில்
நாணி
மேகத் திரைக்குள்
முகம் புதைக்கிறாய்

அருவிகளில்
மலைமுகடுகளில்
பயிர்ப் பசுமைகளிலெல்லாம்
செழிப்பாகிக் கவிழ்கிறாய்
சிறகு விரித்துப் பறக்கிறாய்.

நெஞ்ச ரணங்களில்
ஓத்தடமாகிறாய்
கொஞ்சம் நினைவுகளில்
கிளுகிளுப்பூட்டுகிறாய்

ஆனாலும் -
உன்னால் பார்க்க முடியுமான
தொலைவில்
என்னவள் இருக்கிறாள்.
அவளை
பிரதிபலித்துக்
காட்ட முடியாத நீ
என்னிடம்
தோற்றுத்தான் போனாய்
நிலவே!

உன்மை

இளந்தென்றல்
எழுந்து வீசுகிறது
சுகமான நறுமணம்
நாசிக்குள் நிறைகிறது

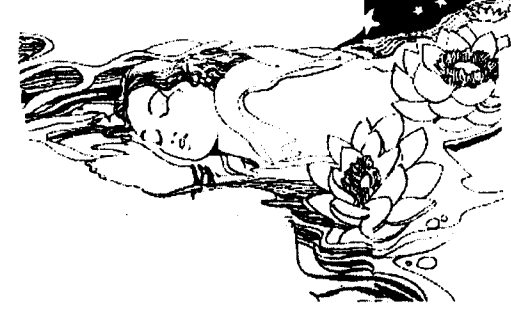
சிவப்பாய்
பச்சையாய்
மஞ்சளாய்
மலர்ந்திருக்கும் பூக்களில்
அழகு கசிகிறது

நீரோடைகளின்
சலசலப்பும்
நீந்திச் செல்லும் மீன்களின்
மினுமினுப்பும்
உணர்வுகளில்
குளிர் தடவுகிறது

அடர் இலைகளிடை
உட்கசிகிறது
பார்வைக்குச் சுவையுணர்த்தும்
இயற்கையெழில்.

தேனுதிர்க்கும்
குயில்ப் பாடல்களும்
பசுமை குமையும்
செழிய மரங்களும்
பசுந்தரையெங்கும்
ஒளிப்பருக்கைகளுமாய்
சிரித்துக் கிடக்கிறது
சோலை.

ஆனாலும் -
நீ சிரிக்காத
நீ பேசாத
நீ பார்க்காத
நீ ஸ்பரிசிக்காத
என் தனிமைத் தகிப்பை
இவற்றால்
அணைக்க முடியவில்லையே
தோழி!

ஒவளின் கதை

புயலுக்குள் சிக்கி
அள்ளாண்டு போகும்
தூசுகளின் ஜீவன் எனது.

நிர்வாணப்படுத்தப்பட்ட
காதலின் சுவையாய்
பூமிக்குள் புதையுண்ட
மூச்சின் உஷ்ணமாய்
என் உணர்வுகளை
நெருடிச் செல்வது
அவளது நினைவொன்றுதான்.

அவளை -
உங்களுக்குத் தெரியுமா?

பனி படரும் - ஓர்
அதிகாலை இரவின் குளிர்மை போல்
மனதை வருடும் - ஒரு
காதல் கவிதையின் குறியீடு போல்
மிக மென்மையானவள் அவள்.

பூவுதிர்க்கும்
மழைக்கால மாலையொன்றில்
அவள் முகம்
எனக்கறிமுகமாயிற்று.

மிக இறுக்கமான
என் மூளைக்குள் கருக்கொண்டு
எழுத்துகளால் உதிர்ந்தாள்.

பசுமை குமையும் ஒரு கதை போல்
என்னுள் இடறுவது
அவளது நினைவு.

அவளின் கதை
அவளைப் போலவே
மிக அழகானது.

என்னை
பலமாக இழுத்துச் செல்லும் விசை
முற்றுப்புள்ளியின்றித் தொடரும்
அவளின் அழகான
கதைக்கு மட்டுமேயுண்டு.

ஆச்சரியமானவள்

நீ ஆச்சரியமானவள்

என் கண்களுக்குப் புலப்படாத
உணர்வுகளுக்குள்ளும்
இதுவரை நான் பார்த்தறியா
இதயத்தினுள்ளும்
புகுந்து விளையாடும்
ஆச்சரியமானவள் நீ.

என் செறிந்த கவலைகளையும்
மிகச் சிறிய நினைவினால்
துடைத்தெறியும்
ஆச்சரியமான பலம்
உன்னில் மட்டுமேயுண்டு.

என் மனதின் கலவைக்குள்
அநாயாசமாகத் தனித்து நின்று
உதிர்க்கும் புன்னகையில்
ஆச்சரியமானவள் நீ.

என்னை சிரிக்க வைப்பதில்,
உறங்க வைப்பதில்,

விழிக்க வைப்பதில்,
இயங்க வைப்பதிலெல்லாம்
நீ கொண்டிருக்கும் பலம்
ஆச்சரியமானது.

இன்னும் -
என் ஒவ்வொரு மூச்சின்
இறுதியிலும்
உயிர்த்து நிற்கும்
நிம்மதியை பலப்படுத்துவதிலும்
நீ ஆச்சரியமானவள்தான் கண்மணி.

நானும் சூயம்

மென்மை அடர்ந்த
என் இதய மத்தியில்
இருக்கிறதுன் முகம்

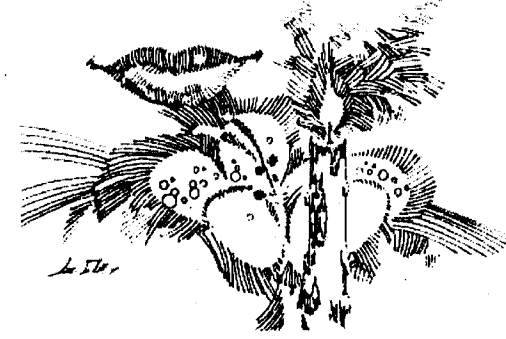
நீ பேசுகிறாய்
பாடுகிறாய்
விழிகளில் மகிழ்ச்சி துப்பிச்
சிரிக்கிறாய்

உன் நினைவுகளில்
பசை எதுவும் இருக்கிறதா
என் இதயச் சுவர்களில்
அழுத்தமாக
ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறாயே

உற்று உற்றுப் பார்த்தும்
உணர்ந்து கொள்ள முடியா
அருவமாய் நின்று
என் புதையல்களைக் கிளறுவது
உனக்கெப்படிச் சாத்தியமாயிற்று!

எனினும்,
வழியும் நிலவொளியாய்,
நெளியும் சிற்றாறாய்,
காற்றுதிர்க்கும் பூவிதழாய்
மனமள்ளும் தென்றலாய்
நீ அழகானவள்தான்.

இப்படியெல்லாம்
உன்னைப் பற்றிய
உண்மைகளை எழுதினால்
பெண்ணை வர்ணிக்கும் இழிஞென
என்னைத் தூற்றுவர்
நீ என் மனைவி என்பதை
அறியாதவர்கள்.

காத்தூப்பு

மிக அழகான பூவாய்
எனக்கறிமுகமானாய்

சலனமற்றிருந்த
என் உளக் குளத்தில்
நீரொலி.

உணர்வுகளுக்குள் சிக்காத
என் நரம்புத் தொகுதிகளை
கொத்தாக அள்ளிச் சென்றது
உன் மென்கை.

புயலுக்கும் அசையாத
என் விறைப்பான ஆண்மையை
உசுப்பிச் சூடேற்றிற்று
உன் புன்னகை.

நீ சென்று விட்டாய்;

தற்காலிகப் பிரிவுதானெனினும்
மனதுக்கு உறைக்கிறது.

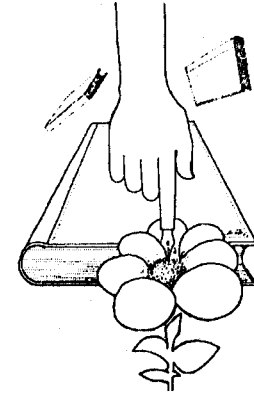
என் கண்களில்
உன் முக வசீகரமும்
என் செவிகளில்
உன் சிரிப்பதிர்வுகளும்
என் நாசிகளில்
உன் உடல் வாடையும்
எஞ்சி நிற்கின்றன.

மூடிய விழிகளுக்குள்
நீ முறுவலித்துத் தலைசாய்க்கிறாய்.

நத்தையாய் ஊரும்
என் இரவுகளின் முதுகில்
உஷ்ணம் தடவுகிறாய்.

சிரமப்பட்டு வரும்
உறக்கத்தின் மத்தியில் தோன்றி
கிளுகிளுப்பூட்டுகிறாய்.

இங்கே நான்
காத்திருக்கிறேனடி
இனிப் பிரிவு நிகழா உன்
நிரந்தர வருகைக்காக.

ஶுண்டிலும் ஶீனும்

பளபளப்பான இரையுடன்
ஈர்க்கும் வாசத்துடன்
நீருக்குள் இறங்கிற்று
ஒரு தூண்டில்.

சடைத்த தாவரங்களில்
படர்ந்த பாசிகளில்
வழுக்கி நழுவிப்
பூமியைத் தீண்டிற்று.

உடல் மினுக்கி
செழிப்பான சுதந்திரத்திடை
நீந்திப் பழகும்
இளம் மீன்களின் கண்களில்
மோகத்தைப் பாய்ச்சிற்று.

ஆர்வமும் ஆசையும் உந்த
தூண்டிலை நெருங்கிற்று
இளமை முதிராத
அழகிய மீனொன்று.

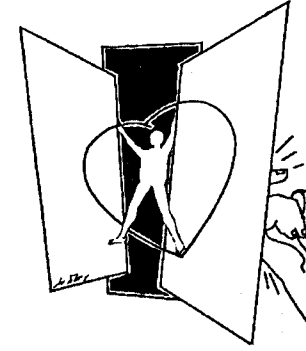
எச்சிலூற

பிஞ்சு வாயை அகலத் திறந்து
இரையைக் கௌவிற்து
மீன்.

அதன் பிறகு
நீர் அறைந்த பிடரி வலியும்
மூச்சைத் தடுத்து
உடலைச் சுட்ட
மணற் குடுமே
அதற்கிருந்தன.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக
அடங்கிற்று
அதன் உயிர்த் துடிப்பு.

இதிலொன்றும்
அநியாயமில்லை.
தூண்டில் நீயாகவும்
மீன் நானாகவும்
இருக்கும் வரை
இதிலொன்றும்
அநியாயமில்லை தேவி.

ஆடீ

ஒரு சர்வாதிகாரி போல்
கைப்பற்றிக் கொண்டாய்
முரட்டுப் போர்வைக்குள் துடிக்கும்
என் மிருதுவான உள்ளத்தை.

அண்டவெளியெங்கும் சஞ்சரிக்கும்
கற்பனைகளின்
சிறகொடித்தாய்
சுதந்திரம் களைந்து
சிறைப்பிடித்தாய்

ஒரு பறவையாய்
ஒரு தென்றலாய்
ஒரு மேகமாய்
அந்தரித்த என்
வாழ்க்கைச் சுவாசங்கள்
அடங்கிற்று
உன் ஒரே கண் பார்வைக்குள்.

என் கனவுகளின் மூச்சுகளில்
கண்களின் வீச்சுகளில்
கடிவாளமிட்டாய்.

உன் நினைவு
நெஞ்சறுத்தும் தகிப்பை
நெளிய வைக்கும் அவஸ்தையை
வீசும் அனற் திரட்சியை
மிஞ்சிற்று.

கைகளில் விலங்கிட்டு
படுக்கையில் முட்பரப்பி
நெஞ்சில் ஆணி அறைந்து
கால்களைப் பிணைத்து
மூளையை அரித்து
அராஜகம் பண்ணிற்று
உன் கொடுங்கோன்மை.

ஆனாலும் -
உன் சர்வாதிகாரத்திலும்
உன் கொடுங்கோன்மையிலும்
உன் அராஜகத்திலும்
எனக்குள்
ஒரு மகிழ்ச்சி பரவுகிறதே
ஒரு நிம்மதி நிறைகிறதே
அது ஏன் கண்மணி
நீ என்
காதலி என்பதாலா?

முகம்

எங்கு தேடினாலும்
தெரிவதில்லை
உன் அழகு முகம்.

மழை மேகத்தின்
இருண்மைக்குள்
பார்த்துப் பார்த்து
சலித்துப் போன
தோற்றங்களுக்குள்
புதையும்.

என் சிந்தனைகள்
மூச்சுக்கள்
முயற்சிகளின்
உயிர்களை உருவி
உயரப் பறந்து
உதிரும்.

நட்சத்திரங்களைப்
பொறுக்கித் திரியும்
நிலவுக்குப் பின்னாலும்
ஒளிரும்.

பார்வையில்
உணர்வுகளில்
கனவுகளிலெல்லாம்
அசையும்.

தனிமையின்
கொடுங்கரங்களில்
தாகத்தின்
பெருமூச்சுகளில்
முறுகும்.

ஆயினும்
என் உட்கிடக்கைகளை
உரசிப் பார்க்கும்
சுதந்திரம் உனது.

அதனால் -
கற்பனைக்குள்
எங்கு தேடினாலும்
தெரிவதில்லை
உன் அழகு முகம்.

ஓனைவ்யம் ஓவ்யம்

தென்றல்
என்னை வருடுவதில்
மலர்கள்
என் பெயர் உச்சரிப்பதில்
பெளர்ணமி
என் மேற் கவிழ்வதில்
கனவுகள்
என்னைத் தாலாட்டுவதில்
மேகம்
என்னைச் சுமந்து செல்வதில்
இவற்றின் போதெல்லாம்
என் புலன்கள் உணராத
இனிய சுகம்
உன் நினைவுகளின் போது மட்டும்
எப்படி நிகழ்கிறது!

வெள்ளம்
என்னை அடித்துச் செல்வதில்
புயல்
என்னைச் சுழற்றி எறிவதில்

சுனாமி

என் கழுத்தை நெரிப்பதில்

பூசும்பம்

என்னைப் பிளந்து விழுங்குவதில்

நெருப்பு

என் உடலைப் பொசுக்குவதில்

இவற்றின் போதெல்லாம்

என் புலன்கள் உணராத

கொடிய அச்சம்

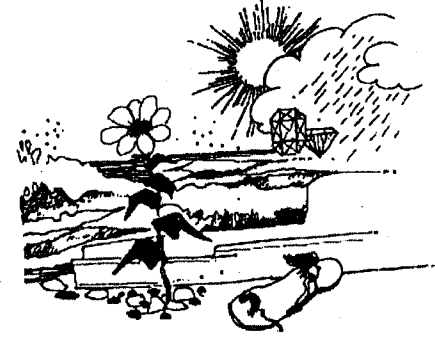
உன் பிரிவின் போது மட்டும்

எப்படி நிகழ்கிறது!

என் உணர்வுகளைத் தாலாட்டும்

மற்றொரு தாய்

நீ என்பதாலா?

அழகு இனிமை ஓரையு

அதற்கு அழகுண்டு.

அலைகளில் அவிமும்

வெண்ணுரைகளின் செறிவாக

அல்லது -

மலர்களில் பட்டுத் தெறிக்கும்

மிஞ்சிய மழைத்துளியாக

அல்லது -

மேற்கு வானில் மோதிக் கரையும்

சூரியனின் செஞ்சிதிலங்களாக

அல்லது -

இரவிருளைக் கிழித்தொளிரும்

முழு நிலவின் மலர் முகமாக

அதற்கு அழகுண்டு.

அதற்கு இனிமையுண்டு.

சோலைகளிடை நெளியும்

ஓடைகளின் சலசலப்பாக

அல்லது -

காற்று அறைந்தெழுப்பும்

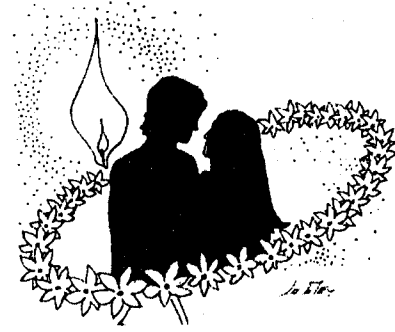
இலைகளின் சரசரப்பாக

அல்லது -
 கருமுகில்கள் கவிழ்ந்து கொட்டும்
 பெருமழையின் சோ' இரைச்சலாக
 அல்லது -
 பேசத்துடித்துக் குழையும்
 மழலையின் மொழித்துணுக்காக
 அதற்கு இனிமையுண்டு.

அதற்கு நிறைவுண்டு.
 கஷ்டப்பட்டு எழுதி முடித்த
 கவிதையின் முற்றுப்புள்ளியாக
 அல்லது -
 நீண்ட முயற்சிக்குப் பின்னாலான
 அவள(ன)து புன்சிரிப்பாக

அல்லது -
 முன்றலில் உள்ள ரோஜாவின்
 மொட்டவிழும் முதலிதழாக
 அல்லது -
 பசிக்குத் தானமீந்த
 பக்கெட்டின் ஒரு ரூபாயாக
 அதற்கு நிறைவுண்டு.

அது என்ன?
 வழிநடுவில் திருமணத்தை
 உடனழைத்துக் கொண்டே
 முடிவுறாப் பயணம் தொடரும்
 ஒரு நல்ல காதல்.

என்னவென்கூற... ...

என் உடலின்
 ஒரு கோடி உணர்ச்சி நரம்புகளிலும்
 நிம்மதிச் சுவாசம்
 நிரம்பி விம்மிற்று
 உன்னை என்னவளாக்கிக் கொண்ட
 அன்றில்.

என் வாழ்வுப் பாதையின்
 இரு மருங்குகளிலும்
 வெண் சாமரம் வீசிச் செழிக்க
 உன் கரம் பற்றினேன்.

யுக யுகாந்திரமாய்
 உன்னோடு ஜீவிக்க வேண்டுமென்ற
 என் கனவை
 உன் அழகுக் கண்களினூடு
 அமைதியான நெஞ்சுக்குள்
 பத்திரப்படுத்திக் கொண்டாய்.

மடியை மஞ்சமாக்கி
 இமைகளை அரணாக்கிக் கொண்ட

பாசச் செழுமை மிக்க
உன் பட்டுக் கரங்களினூடு
தொடர்கிறது
நம் காதல் பயணம்.

இப்போதெல்லாம்
என் அழகுரல்கள்
என் செவியை அண்டுவதில்லை
என் கஷ்டங்கள்
என் கையைக் கடிப்பதில்லை
என் படுக்கைகள்
என் முதுகைக் குத்துவதில்லை
என் ஓய்வு நேரங்கள்
என் பெருமூச்சில் விம்முவதில்லை

நீ வந்த பிறகே
நடைபெறுகின்றன தேவி
இந்த மாற்றங்களெல்லாம்.

உனக்குத் தெரியுமா

நீ துயிலெழும்
ஒவ்வொரு காலைப் பொழுதிலும்
நான் உறுதியெடுத்துக் கொள்கிறேன்
உன்னை ஒரு போதும்
இழப்பதில்லையென.

இருண்மைக்குள் ஒரு பணி

நிஜத்துக்கும் நிழலுக்கும்
வேறுபாட்டறியா
ஓர் இருண்மைக்குள்
அழைக்கப்படுகிறேன்.

விதிகளும் மரபுகளும்ற்ற
விளையாட்டு மைதானமது

உடலசைவுகளெல்லாம்
விதிகளாகும்.

உணர்வெழுச்சிகளெல்லாம்
மரபுகளாகும்.

மண்புழுவாய் ஊர்ந்தலையும்
உணர்வுகளின் விகசிப்புக்குள்
முரட்டுக் காளையது
மூச்சடக்கி அமுங்கும்.

மனம் ஒன்றித்து விட்ட
மகிழ்ச்சிக்குள் விழுந்து
சிறு குழந்தையாய் நீச்சலடிக்கும்
ஸ்பரிசங்கள்.

திரவுப் போர்வையும் நானும் □

தொலைந்து விட்ட
வாழ்வின் தேடலாய்
இருளின் நீளத்துடன்
போட்டியிட்டுக் கொண்டே
பணி தொடரும்.

இரவின் இருண்மைக்கும்
கதவிடுக்கினூடு
கசியும் பகலின் வெளிச்சத்திற்கும்
நன்கு பரிச்சயமாகிப் போன
பணி அது.

அன்பின் முடிச்சுகளிடையே
அவிழ்த்து விடப்பட்டு
விண்ணையும் மண்ணையும்
முட்டி நிற்கும்
அந்தப் பணி
இருண்மையின் தழுவலை
ரசித்து ரசித்து
எதிர்கால வெளிச்சங்களை
பொறுக்கிக் கொண்டிருக்கும்.

விழும்புகான ஓய்வு

நிரந்தரமற்ற அந்தக் கணங்களில்
நான் -
வெடித்துப் பறக்கிறேன்.

பஞ்ச மூட்டைக்குள்
குப்புற விழுந்தாலும்
வலிக்குமா என்ன!

மூலை இடுக்குகளிலும்
கட்டில் கீழ்ப்புறத்திலும்
ஒளிந்திருந்து கண்சுமிட்டும்
இருட்டுக்கு
கொஞ்சமும் வெட்கமில்லை
எமக்கும் கூடத்தான்.

உணர்வுகளின் கொதிப்புடன்
வெளிப்பட்டுத் தெறிக்கும்
நிர்வாணத்துக்குள்
அடங்கிப் போகும் சகலமும்.

அரிந்து அடுக்கப்பட்ட
நிலாத் துண்டுகளாய் பளபளக்கும்
அந்த நினைவுகள் மீதுதான்
விடியல் விழிக்கும்.

மனதெங்கும் இனிக்கும்
அந்த நினைவின் கரங்கள்
பிற்பாடான
வாழ்க்கை இறுக்கங்களையெல்லாம்
வாரிச் சுறுட்டி
குப்பையாய் எறியும்.

மெல்லிய இருட்டிலும்
மிக நுண்ணிய
உணர்வுகளைப் புரட்டிப்போடும்
பார்வைப் புலன்
பகலில் ஒய்வெடுக்கும்;
மற்றுமோர் இரவுக்கான
விழிப்புக்காக...

அற்புத வல்

விளக்கைச் சுற்றும் விட்டிலாய்
கிறுகிறுப்பு உள்ளத்துக்கு.

மென்மை தழுவிய
உள்ளங்கை ரேகையும்
வாசம் கௌவிய
நாசித் துவாரங்களும்
இன்னும் மயக்கக் கிறக்கத்தில்.

நரம்புகளெங்கணும்
உணாவிச் செல்லும்
இன்பக் கிள்கிளப்புகளிடை
ஒரு வலி இருக்கிறது.

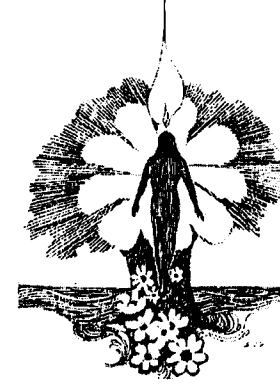
மகிழ்ச்சியை மட்டுமே
தூண்டத் தெரிந்த
அற்புதமான வலியது.

சோர்விறுகிச்
செயலற்றிருக்கையில்
மீண்டுமொரு புரட்சிக்காகத்
தட்டியெழுப்பி விடுவது அதுதான்.

முரண்பாட்டுணர்வுகளுக்கும்
ஊடல் உறுமல்களுக்கும்
முடிவைத் திணிப்பது அதுதான்.

ஆஜானுபாகுவான கொம்புக்காளையாய்
வெகு தொலைவுக்கு
வாழ்க்கை வண்டியை
இழுத்துச் செல்வதும் அதுதான்.

வாழ்வுத் தேடலின்
பெரும்பகுதியைப் பூர்த்தி செய்யும்
அந்த வலியின் சுவைக்குள்
அடங்கிப் போகிறதென்
ஆக்ரோஷங்கள்.

கனவின் ஓடைவு

அனுமதி கிடைத்தாயிற்று.

நான்கு வருட
உழைப்பினூடாகப் பாய்ந்து வரும்
வெற்றியலை இது.

உள்ளச் சிறையிலிருந்த
ஓராயிரம் கனவுகளுக்கு
நிஜதரிசனம் தருவதற்கான
உரிமம் இது.

சூரியன் முறுகி உறுமும்
நண்பகற் பொழுதொன்றில்
அதனை நானடைந்தேன்.

அன்று -
கருக்கொண்ட முகிலொன்று
என் தலைமேற் கவிழ்ந்திற்று.

ஊமை விலங்கொடித்து
என் உள்ளம் பாடிற்று.

பஞ்சப் பொதி போலொரு
பசுந்தளிர்க் கரம்

என் முரட்டுக் கரங்களிடை
முறுவலித்துச் சயனித்த
அந்த அந்திப் பொழுதில்
என் ஆன்மா அலறிற்று
இனி -
இறந்தாலும் சுவலையில்லை!

புனித யுத்தம்

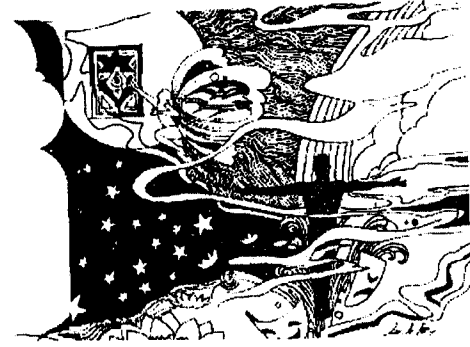
பெளர்ணமியிடமான
இருளின் தோல்வியும்
வெகு நுண்மையான
மோனச் செழுமையும்
கட்டிப் புரளும்
ஆனந்தக் கணங்களில்
ஆரம்பமாயிற்று அந்த யுத்தம்.

உடலிறுக்கி
உணர்வெழுப்பி
நேசத் திரட்சியுற்ற
இருவர் மட்டுமே
பங்கெடுக்கும் அது
ஒரு புனித யுத்தம்.

வெஞ்சினமில்லை
வெகுண்டெழும் சீற்றமில்லை
பாசப் பிணைப்பின்
பாற்பட்டு,
அகப்பிணைப்பைப்
பலப்படுத்துவது.

உச்சியில் காய்ந்து சரிந்து
ஜன்னலாடு உட்கசியும்
நிலவின் ஒளித் தழுவலுடன்
முற்றிற்று அந்த யுத்தம்.

இனியென்ன -
மூச்சிரைப்பும்
ஆசுவாசப் பெருமூச்சும்
வெற்றியின் அடையாளமாய்
வெளிப்பட்டுப் பரவும்.

நெருப்பு இரவுகளுக்கு விடைகொடுக்கல்

இரவுகளின் இம்சிப்பில்
விலாவொடிந்த காலங்கள்
இப்போதில்லை.

கற்பனைகள் செறிவுண்டு
பற்றியெரியும் தனிமைத்தீ
முதுகின் கீழ் தகிக்கும்.

கண்களாடு உள் நுழைந்து
கருக்கொண்டு உசும்பும்
பாலுணர்வுக் கிறல்கள்
தேர்ந்த விவசாயியின் மண்வெட்டியாய்
உறக்கத்தைக் கொத்தியெறியும்.

நடுச்சாமத்திற்கு
நன்கு பரிச்சயமாகிப் போயிற்று
உணர்வுகளின் விழிப்பு.

கண் வலிக்க, காது வலிக்க
உடல் வலிக்க
விம்மி வெடித்த
அந்த நெருப்பு இரவுகளுக்கு
விடை கொடுத்தாயிற்று இப்போது.

உள்ளும் புறமும்
மேலும் கீழும்
வாசனை குழைத்து
மென்மையாய் படரும்
சிறு கொடியிடை
கட்டுண்டு கிடக்கிறது
இப்போதென் வாலிபம்.

ஓனவின் ஓணம்

வெள்ளை நிற ரோஜாவொன்றின்
சுகந்தமான வாசமாய் - அவள்
வசிகரித்தாள் என்னை.

முறுக்கேறித் திரட்சியுற்றிருந்த
தனிமை விருட்சத்தில்
மதனநீர் சுரந்திற்று.

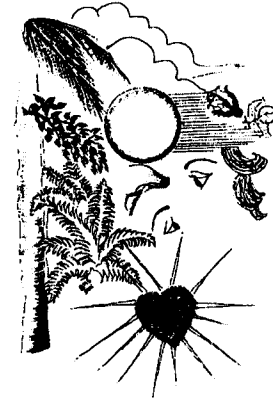
சிரித்தணைத்து
சரீரம் பிணைத்து
வியர்வை நாற்றம் மறந்து
விளைந்த பயிரில்
ஆழ்ந்த மகிழ்ச்சிப் பெருமூச்சொன்று
அறுவடையாயிற்று.

நள்ளிரவு உலகில்
தன் மெல்லிய ஒளி கவிழ்க்கும்
முழு நிலவின் இதத்தை
அந்தக் கட்டில் மீது
கொட்டி வைத்தது யாரோ!

தம் தலைகளை வருடிச் செல்லும்
தென்றல் மீதான மரங்களின் பரிவை

இந்த உள்ளங்களில்
ஊட்டிவிட்டது யாரோ!
கண் கசக்கித் துயிலெழும்
காலையின் தூய்மை
இரவின் நினைவுறுஞ்சி
நாணம் வழியும் பாசச் சுவையை
நாவுகளில் தடவும்.

அன்பு செழித்த பாதையூடு
நிம்மதிச் சுவாசம் நீளும்
குயிலிசைக்கும் சோலையிடை
குடியிருக்கும் ஏழை போல்.

ஓரவுப் போர்வையும் நானும்

உஷ்ண மூச்சு
அடங்கிற்று.

தளர்ந்த பிடியில்
தணிந்த தாகத்தின்
புளகாங்கிதம்.

போர்க்குத் துணிந்து விட்ட
முள்ளம் பன்றியாய்
சிலிர்த்திருந்து அடங்கும்
ரோமக்கண்களுடு
வியர்வையின் வாடை
தலை நீட்டிற்று.

இடைவேளை முடித்து
மீண்டும்

நடைமுறைக்கு வந்த உலகில்
இருண்மையின் பிசுபிசுப்பு
இன்னும் நீங்கில.

இன்பம், சுகம்
நிம்மதி, அமைதி.

அழுது வடியும் அவனை
சாந்தப்படுத்த
சற்று நேரம்
தேவைதான்

பக்கவாட்டில் திரும்பிய போது
கண்மூடிக் கனிந்திருக்கும்
என் இரவுப் போர்வையின்
மலர் முகம்
அந்த நடுச்சாமத்திலும் எனக்கு
நன்றாகத் தெரிந்திற்று.

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

01. பாத்திமா ஸஹ்ரா-வரலாறும் முன்மாதிரிகளும் (வரலாறு) (1998)
02. தியாகச் செம்மல் இமாம் ஹுஸைன் (வரலாறு) (1999)
03. அன்றாட வாழ்வில் அறபு மொழி (மொழியியல்) (2000)
04. அல்ஹஜ் - நடைமுறை வழிகாட்டல்கள் (சமயம்) (2001)
05. பாலைவனத்து பயணங்கள் (கவிதைத் தொகுதி) (2002)
06. உணர்வுகளால் வாழ்வை வரைதல் (நெடுங்கவிதை) (2003)
08. ஈராக் தேசமும் சதாமின் ஆட்சியும் (விமர்சனம்) (2003)
07. துஆவின் தாற்பரியங்கள் (சமயம்) (2004)
09. இஸ்லாமிய நோக்கில் சுதந்திரம் (ஆய்வு) (2005)

குறிப்புகள்

இரவுர் டீயர்கவியர் டூலூர் பந்திய

கலாநதி செ.யோகராசாவின்

சூர்ப்புகர்

தமது முன்னைய தொகுப்புகளுடாக சமூகம், சமயம், அரசியல் சார் விடயங்களில் கவி ஆளுமையை வெளிப்படுத்திய கவிஞர் ஸ்பீர் ஹாபிஸ், இத்தொகுப்பினூடாக காதல் உலகினுள் காலடி பதிக்கின்றார். இத்துறையினுள் அவர் வைத்த காலடி, ஓசை, இலக்கிய உள்ளங்களில் இதமான அதிர்வுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. காதற் பெண்ணின் காலடி ஓசை போல!

இக்காதற் கவிதைகள் அளிக்கின்ற கவி அனுபவம் இனிமையானது; புதுமையானது; பொதுமையானது; உண்மை நிலைப்பட்டது.

மரபுக் கவிதைக்கு மட்டுமே ஓசையும் சந்தமும் உண்டென்பதன்று. ஆளுமையுள்ள கவிஞரெனில் புதுக்கவிதையிலே கூட உள்ளார்ந்த ஓசைப்பாங்கும், இயல்பான சந்தமும் துலங்கும். இத்தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகளும் அவ்வாறள்ளமை பாராட்டிற்றுகூறியதே.

இத்தொகுப்பு தனித்தனிக் கவிதைகளைக் கொண்டிருப்பினும் வெகு நுண்மையான காதலுணர்வுகள் என்ற ஒரு இழையினால் அனை கோர்க்கப்பட்டிருப்பது, ஊன்றி வாசிக்கும் போது புலப்படுகின்றது. அஃது இத்தொகுப்பினை குறுங்காதற் காவியம் என்ற நிலைக்கு உயர்த்தியுள்ளது.

சுழத்தில் மரபுக் கவிதை வடிவத்தில் காதற் கவிதையெழுதி அண்ணல் எய்திய புகழினை, புதுக்கவிதையில் இக்கவிஞர் பெற வேண்டுமென்பது என் இலக்கியக் கனவாகும்.

கனவு மெய்ப்படுக.